

Risale-i Nur'da Hazret-i Osman (ra) meşrebi

İzmir Payamlı'dan Halil Çadır: “Şamlı Hafız Tevfik'in mektubunda geçen “meşreben hazret-i Osman-ı Zinnureyn...”¹ ifadesini açıklar mısınız?”

Çekirdek-Ağaç Misali

Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin hayatında ve davasında dört halifenin mesleği, meşrebi, karakteri, izi, özü, yüzü mevcuttur.

Nasıl çekirdekte ağacın tüm hususiyetleri öz olarak, meşrep olarak, fihriste olarak bulunur. Ağaç ise çekirdeğin açılımıdır: Çekirdekte var olan gizlenmiş program ağaçta kendini gösteriyor, dal budak salıyor. Çekirdeğin mahiyeti ağaçta ortaya çıkıyor.

İşte dört halife olan Hazret-i Ebu Bekir (ra), Hazret-i Ömer (ra), Hazret-i Osman (ra), Hazret-i Ali (ra), Hazret-i Hasan (ra) ve diğer evlad-ı Resul (asm) olan Hazret-i Hüseyin (ra) Efendilerimiz, bu dinin iniş sürecinin başında birer nurani çekirdektirler. Beşinci halife olan Hazret-i Hasan'ın yarım hilafetinden sonra hilafet saltanata dönüyor.

Bediüzzaman ise hizmet ettiği daireyi o kudsî çekirdeklerle tarif ediyor: “Üveysi bir surette doğrudan doğruya hakikat dersimi Gavs-ı Azamdan (k.s.) ve Zeynelabidin (r.a.) ve Hasan, Hüseyin (r.a.) vasıtasıyla İmam-ı Ali den (r.a.) almışım. Onun için, hizmet ettiğimiz daire onların dairesidir.² Bu kudsî çekirdekler beşinci halifenin devamı unvanına lâayk Risale-i Nur'da açılıma geçmiş, dal budak salmıştır. Yani bu ağaç, o kudsî çekirdeklerin temadiyet esasına göre mütemmim cüz'ü olmuştur.

Üniversite Nur Talebeleri adına yapılan açıklamada şu tespit bu meyanda dikkat çekicidir: “Risâle-i Nur, Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimizin nûrânî meşrebini ve Sahabe-i Kirâmın âlî seciyesini beyân eden bir nur ve feyiz hazînesidir.³

Dört Halife ve Risale-i Nur

Kuleönü'nden Sofuoğlu Mustafa Hulûsi'nin, Barla Lahikasında yayımlanan

mektubunda geçen şu cümlesi bu meseleyi özetliyor: “Hem Hazret-i Ebu Bekir-i Sıddık (RA) ve Hazret-i Ömer (RA) ve Hazret-i Osman’ın (RA) meşrebini Risale-i Nur takip etmiş. Hem İmam-ı Ali’nin (RA) bir veled-i manevîsi olduğunu, Celcelûtiye’yi tefsir ile Risale-i Nur’un kıymetini ve vazifesini Risale-i Nur göstermiş.”4

Öyle ki, Bediüzzaman hazretlerinde Hazret-i Ebu Bekir’in (ra) sıddîkiyeti, izzeti ve vakarı... Hazret-i Ömer’in (ra) şirke, küfre, putperestliğe ve haksızlığa karşı duruşu, hakperestliği, celadeti, adaletperverliği... Hazret-i Osman’ın (ra) tevazuu, şefkati, merhameti, hayâsı, edebi, hilmi, Kur’ân hizmeti... Hazret-i Ali’nin (ra) takvası, itaati, cesareti, şecaati, ilmi, irfanı tecelli etmiştir. Keza Hazret-i Hasan’ın (ra) yarım kalmış hilafeti, kıyamete kadar Bediüzzaman hazretleri ile tamamiyete kavuşmuştur. Hazret-i Hüseyin’in (ra) Emevî saltanatına karşı savunduğu ve şehid olduğu hürriyet-i şer’iye davası keza Bediüzzaman’da yankı bulmuştur.

Nitekim Eşref Edip’in şu tespiti de meselemizi teyit ediyor: “Kalbi bir Sahabî kadar îmanla dolu. Rûhunda, Ömer’in şehâmeti var. Yirminci asırda Devr-i Saadeti nefsinde yaşatan bir mü’min. Bütün hedefi îman ve Kur’ân. İslâm’ın gayetü’l-gayesi olan “Tevhid” ve “Allah’a îman” esâsı, onun ve Risâle-i Nur’un en büyük umdesidir. Devr-i Saadette, Müslümanlığın ilk kuruluş zamanlarında olsaydı, Hazret-i Peygamber, Kâbe’deki putların parçalanması vazifesini ona verirdi. Şirke ve putperestliğe o derece düşmandır.”5

Benzer Özellikler

Hem Hazret-i Osman’da, hem Bediüzzaman’da meşrep statüsünde temel ortak özelliklerin bulunduğu dikkatli gözlerden kaçmaz: Bunlar:

1- Şefkat ve merhamet. Hazret-i Osman (ra) şefkat ve merhamet yönüyle müstesna bir ahlâka sahiptir. Risale-i Nur’un ise dört esasından birisi şefkattir.

2- Siyasette hilm ve muktesit meslek. Hazret-i Osman (ra) halife iken kendi katlini isteyen fitnecilere sırf bu meslek sebebiyle karşılık vermekten bile kaçınmış ve nihayet şehit düşmüştür. Siyasette muktesit meslek, hilm ve müspet hareket, Risale-i Nur’da da belirgin birer karakter şeklinde ifadesini bulmuştur.

3- Kur’ân hizmeti hem Hazret-i Osman’da, hem Bediüzzaman’da en temel hareket merkezi olmuştur.

Dipnotlar:

1- Barla Lahikası, s. 118

2- Emirdağ Lahikası, s. 61

- 3- Tarihçe-i Hayat, s. 603
- 4- Barla Lahikası, s. 101
- 5- Tarihçe-i Hayat, s. 541